

איחוי הקרעים. השבוע ישב משה מוסינון עורך במעלה בן 42 ותבר משק נען, בחדר שברחוב צדדי בתל-אביב, חגג עם המערכת הקטנה ביותר בארץ (פקידה, עובד מנהלה, וחדר זעיר), את היר פעת הגיליון ה-500 של במעלה, עתון הנוער העובד, אותו הוא עורך בשש השנים האחרונות ל-21 שנות קיומו.

כאשר דוד כהן, חבר מזכירות הנוער ה"עובד, המכונה "סבא של התנועה", והשומר על גילו בסוד, (מחשש שיערכו לו חגיגות יובל) יסד את העתון היתה משימתו ברורה: עיתון הנוער העובד, ההסתדרותי, אך בלתי מפלגתי, שתפקידיו חינוכיים: מצאת נקודות מגע משותפות לחברי התנועה בעלי רקע חברתי שונה, לילד מנהל ומגבת וליילד העירוני העובד ביום ולומד בשיעורי הערב של הנוער העובד. מטרה נוספת: איחויים של הקרעים המפלגתיים בין מפלגות ההסתדרות, שאמצעייה העיתונאיים היו הדפסת דברי דוד בן-גוריון ונאומיו של יצחק טבני קין זה בצד זה.

מיסדי העתון נוכחו לדעת עד מהרה, שה"עיתון לא ישא את עצמו בהוצאותיו, זכו לתמיכת הועד הפועל של ההסתדרות, הקרנות האלומיות ומחלקת הנוער של הסוכ"ג, שנהיגו כי במעלה הפך לגוף חינוכי בעל משקל.

במעלה הצליח לחדור אל לב קוראיו המ"גונים, לקשור עמם קשר אמיץ. בתחילתו לעצמו מסלול קבע: עתון של הנוער, ולא עתון עבור הנוער.

הבעייה העיקרית: נייר. הבעיית שנתעוררו עם הופעת גיליון ה-500: התבגרותם של רוב משתתפי העתון, שהמירו את במעלה בבמות קשישות יותר ושילובם של משתתפים צעירים במתכונתו ארוכת-המסורת. הבעייה העיקרית של העתון (תפוצה: 8000): נייר. אומר משה מוסינון, אשר גוי רלו של גיליון ה-501 עודנו בלתי ברור לו: "אילו היינו עיתון מפלגתי היה המצב אחר."

המחותר

כתמי דם גדולים

בזירה בת החדר, בעליית הגג שברחוב מורחיי ב', תל-אביב, המתונו שני אנשים לש"רברב; ברז המים בחדר האמבטיה נזל, וכש"נשמעו הנקישות בבלת הכניסה, פסקה הא"ש בצעדים איטיים לקראתה והגבר פתח את דלתות הארון שבחדר המגורים על מנת להסתתר בו.

כשפתחה האשה את הדלת כדי להכניס את השרברב, התפרצה למסדרון קבוצת שוטרים בריטיים: "איפה הוא? שאלו את האשה, "איפה אברהם שטרן?" מאחר שלא נענה, פרצו לחדר, נתקלו ברוקן, פתחוהו ותקעו במסתתר בו מנת עופרת. לאחר שני הרג, עטפוהו בשמיכות וגררו אותו על פני מדרגות ארבע קומות הבית, אל הסטנדר ה"משטרתי שהמתין בחוץ".

אך לפני הרצחו הצליח אברהם ("יאיר") שטרן ללבות גרעין למחותר צבאית, שהיתה הקיצונית והמסוכנת במחותרות שלהמו נגד הבריטים.

ככ"ה בשבט, ביום העשור לרצח, הצטופפו 1000 איש ברחבת הפינה שלפני הבית ברחוב מורחיי ב', באו להשתתף באזכרה ליאיר, אליה נקראו ע"י תנועת ברית איתנים בראשותו של ד"ר ישראל שייב. שתי אבוקות כוערות, האירו את מעקה הגג, שפכו אור על יריעת בד לבנה נושאת תמונת-ענק של הצעיר (34) השחרחר, ארוך הפנים ובעל העיניים החולי-מניות. כאשר קרא הקהל שעמד למטה, את הכתובת משירי יאיר שהתוהה באותיות כחולות: "ועל מרבד זה מוחותינו כשושנים הלבנות...", בקעו מן החדר הקטן שבעליית הגג, קולות גברים נמוכייםטון, ששרו בקול גדול ובניצנוץ עיניים: "בלילות אדומים...", העבירו בשירתם רטט בעומדים ברהבה.

ישראל פינסקי, 35, מנגן קלרינט בתזמורת צה"ל, אשר נכנס לדירת הגג חודשיים לאחר הרצחו של אברהם שטרן, סובב עם אשתו בין עורכי האזכרה, סיפר לאחד מהם שלפני כשנה פנה אליו אחיו של יאיר, הציע לו דירה אחרת, תמורת דירת-הגג הדרושה ל-

* סברה אחרת: השוטרים עצרו את שטרן, כבלוהו, ירו בגבו. אך עד היום לא ידוע כיצד נתגלה מפקד לח"י ולא ידוע אם מיהו גבה את הפרס (1000 לירות) שהוקצב על ראשו. סברה מתקבלת על הדעת: המשטרה עקבה אחר אשתו של אחד ממפקדי לח"י שהיתה מביאה לו את מזונותיו עד שגילתה את מקום מביאו.

את בלה בתה משך 13 שנה במשכורתה כי פופולת ובשנה ה-14, לפני שלוש שנים, על-תה עמה לישראל. כשהכירה זמן קצר אחר עלותה את שלמה גרסי, יוצא תורכיה, בן 45, הצליח הלה לשכנעה שיקל עליה לשאת בעול חינוך בתה ולהסתדר, אחר שתנשא לו לאשה.

לונה היתה אהודה בין בולגרי יפו בגלל יופיה וגופה התמיך למרות גילה, 40, וראג"תה לבתה בת ה-16, למענה עבדה במשק"בית בתל-אביב, סיפקה לה בכך דמי לימוד בבית-הספר לאחיות. מכריה התנגדו לנישור איה לגרסי, בטענם שהוא לא-יוצא העוסק במלאכות מפוקפקות: שכיר בית-קפה בלתי ידוע ברמלה, שחקן קלפים ושותה לשכרה. אך לונה נישאה לגרסי.

"אני אהב אותך!" זמן קצר לאחר נישואיה נוכחה לונה לדעת שנואת חברותיה הטובות התקיימה: למרות גילויי האהבה ה"סוערים ושערוריות קנאת-השווא, אותן ערך גרסי לאשתו, היה שב הביתה בשעות הק"טנות של הלילה, שיכור ובמצב-רוח תוקן פנייים להם נתן פורקן בהכאת אשתו, שטעי"נה שמלבד היותו שיכור ומכה אותה, לא סיפק לה את צרכי משקה-בית, הפסיד את הכספים שהשתכר במשחקי קלפים וקובייה, אילץ אותה לצאת לעבודות-חוץ, לשאת בעצ"מה בעול ההוצאות.

כאשר פקעה סבלנותה של לונה הציעה לגרסי גירושין כפתרון לנישואין בלתי מוצ"לחים. כתשובה כיבד אותה במכות נאמנות, טען: "אני אהב אותך, לא אתן לך גט." לפני כחודשיים הצליחה לונה לשכנע את בעלה ואת בית-משפט השלום בצדקת תביע"תה לגירושין, הגיעה להסכם עם בעלה: גר"סי קיבל 800 לירות דמי מפתח תמורת חד"רם המשותף, שכר לעצמו חדר תמורת 400 לירות, שמאה מהן נתן ללונה בתנאי שלא תנתק את יחסיה עמו.

"יש לי משהו אחר!" יום לפני הרצח, הביא גרסי ללונה תמונה גדולה של עצמה, אותה הבטיח לה, הביע לפניו שוב את אהבתו ודרש ממנה לחזור אליו. משסרבה החל מכה אותה, אסף בכך עשרות נשים בול"גרות, שכנותיה של לונה, שינסו לפרוץ אל החדר, נרתעו כאשר לונה הכריזה שתסתדר אתו בעצמה. גרסי טען שלונה רימתה אותו, לקחה ממנו את מאה הלירות האחרונות (לאחר שאת 300 הלירות שנשארו לו ממכ"רת החדר הפסיד במשחק קלפים) ומסרבת לקיים אתו יחסים מיניים, איים להורגה אם לא תיאות לו. לאחר שהוכתה הרגיעה לונה את גרסי, הסכימה להפגש אתו למחרת במו"ר לחוף הים, אך הוסיפה שזו תהיה הפעם האחרונה, כיוון ש"יש לי משהו אחר."

למחרת בערב, במועד הפגישה, עמדה לוי"נה ליד מדרגות הקאזינו, חיכתה לגרסי אחר שהצטיידה בסל ירקות אצל הירקן הסמוך, איתו חשבה להביא אל ביתה בתום פגישתה. אותה שעה היה גרסי עסוק בתיכנון מזימה: הוא סחב מבית אחיו פגיון ערבי, השתכר בסידרת כוסיות ערק שלגם בבית-המרוח הקבוע שלו וירד לפגוש את קרבנו.

לכשנמצאה הגופה למחרת ע"י משטרת האיזור, הפכה גבעת-עלייה לזירת התרגשו"יות. חברותיה של לונה יללו בבכי ליד בית-החולים הממשלתי.

אחיה של לונה, מאיר בכר, נהג במשרד ה"משטרה ניסה להרגיע את עדת הנשים בהב"טחת נקמה, צעק: "אני יוצא לגמור אתו," הורד מהסטנדר הממשלתי, עליו רצה לצאת לרמלה לחפש את הרוצח, ע"י שוטר שה"ר גיעו: "המשטרה כבר תגמור אתו." כעבור 24 שעות נוספות התייצב שלמה גרסי, בלתי מגולת, צנום, גבוה וקרה, בתחנת משטרה ירושלמית אליה בא אחר מסע בריחה מיפו ירושלימה, הודה ברצח והסגיר עצמו לידי השוטרים.

הארץ

הוא בא במו"מ עם אנשי-עסק אמריקנים עשירים והקים את החברה (ידיעות אחרונות). אשר שולמן, חיפה

כמה שנות מאטר ?

* בפרודס"חנה עליתיהשבוע לאוטובוס שכ"תוב היה עליו "חיפה", כעוד שבאמת נסעה המכונית לחדרה (הארץ).

מרים גל, קריית מטלון נדבק באינפלציה הכללית, מה ?

* עזרא דלאל, בן 2, חייל צה"ל (על המשמר). שהינו גבריאל, משמר הירדן א' קצין הגיוס היה מצוייד בזכוכית מגדלת.

יפו. לרגלי מדרגות הקזינו, מרחק חמשה מטרים מקצף הגלים, נתגלה גוף אשה שרו"כה לאורכה, שפניה טמונים בחול אדמדם, ספוג דם. שמלתה המופשלת גילתה שמונה דקירות פגיון בצווארה, ארבע דקירות בשור"קיה ושלוש בעורפה. בראי הגדול שהיה מור"נח לצד ראשה, שחקפו פניה הצעירים וה"נאים בעוית קלה, שגילתה מעט מן הסבל שעבר על לונה סליק-גרסי עד לקצה האכ"זרי.

רוצח שלמה גרסי במכונית הכנא המשטרה...

גופת זונה סליק-גרסי במקום הפשע...גמרה אתו

כשנפטר עליה בעלה בסופיה, בולגריה, הי"תה כרסה של לונה בין שיניה. לאחר הלידה גילתה שהוצאות בית-החולים אכלו את עד"בלתה של בעלה. היא השאירה את בתה הפעוטה בבית קרובי משפחתה, החלה עו"דת בבית-החושט לסיגירות. היא גידלה

* התמונה הראשונה שצולמה בחוף יפו סיד עם גילוי הגופה.